

ת"פ 62054/11/17 - מדינת ישראל נגד ולנטינה זיגנשין

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 62054-11-17 מדינת ישראל נ' גוגלין ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות חיפה

נגד

הנאשמת

ולנטינה זיגנשין

באמצעות בא כוחה עו"ד יוסף שמחון

גזר דין

בעניינה של הנאשמת 1

הנאשמת 1 הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום, בביצוע שלוש עבירות של **תקיפת שוטר** - עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

פרטי האירוע, מפורטים בהרחבה בכתב האישום, בתמצית יאמר, כי ביום 20/6/16 סמוך לחצות, הגיעו שוטרת ופקח עירוני, לרח' נורדאו בחיפה, עקב קבלת דיווח על אירוע אלימות המתרחש במקום.

הנאשמת סירבה להזדהות בפני השוטרת ולכן הבהירה לה השוטרת כי תאלץ לעכבה לתחנת המשטרה. בתגובה, החלו הנאשמת והנאשם 2 להתווכח עם השוטרת, ומשם גלש הויכוח לתקיפת השוטרת והפקח.

הנאשמת תקפה את השוטרת בכך שדחפה אותה, צבטה את זרועה השמאלית, משכה בשערותיה, תוך שהיא מושכת את ראשה למטה.

בהמשך, תקפה הנאשמת את הפקח, בכך ששרטה אותו בידו ובלחיו, ובנוסף, שוב תקפה את השוטרת בכך שמשכה את שערותיה.

למקום הוזעקה תגבורת ולאחר שהגיעה תקפה הנאשמת את שני השוטרים שהגיעו לסייע בדחיפות ואגרופים.

כתוצאה ממעשיה של הנאשמת, נגרמו לשוטרת כאבים בעצם צמוד למרפק ימין, שריטות בידיה ומתחת לשפה ובלחי הימנית; לפקח נגרמו שריטות בידו הימנית ובלחי השמאלית, והשוטר המסייע ספג מכות יבשות בגופו.

יצוין, למען הסדר, כי בפרשה מעורבים שלושה, הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום, השניים האחרים כפרו בעובדות כתב האישום, ניהלו משפט הוכחות, ולעת הזאת, שוקד בית המשפט על כתיבת הכרעת הדין בעניינם.

תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינה של הנאשמת 1 פרש את מכלול נתוניה האישיים ונסיבותיה.

הנאשמת 1 התקשתה להסביר לקצינת המבחן את התנהגותה באירוע. יצוין, כי עמדה דומה ביטאה בפני בית המשפט

עובר לגזר הדין. היא טענה שהיא לא זוכרת כיום ממרחק הזמן את ההתרחשויות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת נוטלת אחריות פורמלית על ביצוע העבירות. עם זאת, ציין כי נראה שההסתבכות הנוכחית, אינה מאפיינת את אורח חייה של הנאשמת 1, ונוכח הזמן שחלף מאז ללא הסתבכות נוספת, נראה כי הסיכון להישנות עבירה דומה פחת.

בשים לב לאמור, ונוכח הזמן הרב שחלף, הומלץ שלא להרשיעה, ולהטיל עליה של"צ והתחייבות להימנע מעבירה.

באת כח המדינה עמדה על חומרת מעשיה של הנאשמת 1 טענה למתחם ענישה הנע בין 6 - 12 חודשי מאסר, ועתרה להטיל על הנאשמת עונש מאסר בפועל בתחתית המתחם לריצוי מאחורי סורג וברית, וכן מאסר מותנה וקנס.

הסניגור ביקש לדחות את עמדת המדינה. הוא ציין כי מדובר באירוע שהתרחש לפני ארבע שנים, בנסיבות אותן כינה "יוצאות דופן", בכך שהנאשמת הרתה לנאשם 2 בהריון לא מתוכנן, ולא במסגרת נישואין, והיה חשש מתגובת בן הזוג (הנאשם 2) ואביו שנכח במקום.

עוד עמד הסניגור על נסיבותיה האישיות של הנאשמת והאמור בתסקיר תוך שהוא מצטרף להמלצות התסקיר ומבקש לבטל את הרשעתה של הנאשמת.

דין והכרעה עונשית:

ראשית אדרש לשאלת ביטול ההרשעה.

לאחר העיון, חוששני שלא מצאתי לקבל את בקשת הנאשמת ולבטל את הרשעתה.

כידוע, הימנעות מהרשעה הינה החריג שבחריגים, והיא אפשרית בהתמלא שני תנאים מצטברים: האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; והתנאי השני, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (1997)).

לעמדתי אף אחד מהתנאים לא מתקיים כאן, ואנמק בקצרה.

פגיעה בשיקום - אין תשתית כלשהי בפני בית המשפט אודות הליך שיקומי-טיפול אוטו מבצעת הנאשמת. תסקיר שירות המבחן מציין כי השירות בחן אפשרויות טיפוליות עם הנאשמת, אך האחרונה שללה נזקקות טיפולית, משום שלתחושתה התנהלותה באירוע אינה מאפיינת אותה.

לא הובאה בפני בית המשפט אף ראיה על נזק קונקרטי בנאשמת. על פי הדין, ועם כל ההבנה לטענותיו של הסניגור בדבר פגיעה אפשרית בתעסוקה עתידית, בית המשפט לא ישעה לפגיעה פוטנציאלית אפשרית תיאורטית, אלא אך ורק לנזק קונקרטי מוחשי (ע"פ 8528/12 **ציפורה אלירן נגד מדינת ישראל**).

סוג העבירה - אפתח בעמדת המחוקק, אשר ראה בחומרה רבה תקיפה של שוטר, וקבע עונש מאסר של 3 שנים בצד העבירה בה הורשעה הנאשמת (סעיף 273 לחוק העונשין). באופן חריג למרבית העבירות בחוק העונשין, הוסף המחוקק וקבע עונש מאסר חובה של חודש ימים, על מנת לשקף את החומרה בה הוא רואה את ביצוע העבירה הזו.

הפסיקה אף היא רואה ביצוע עבירה זו בחומרה רבה נוכח הסמליות שבה והפגיעה בשלטון החוק, וכפי שציין בית המשפט העליון בע"פ 8704/08 סמי הייב נ' מדינת ישראל (2009) ואלה דבריו:

"מעשיהם של המערערים שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק, תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן".

כן ראו פסיקתו של בית המשפט המחוזי דכאן בפסיקה שתובא בהמשך להלן.

מעשיה של הנאשמת היו אלימים מאוד ללא כל התגרות והצדקה ופגעו בשלום גופם של אנשי החוק הנזכרים לעיל, בכבודם כבני אדם, הם פגעו בשלטון החוק, שעה ששני נציגי חוק שמילאו את תפקידם כדין, הותקפו בברוטליות ואלימות שלוחת רסן.

בנסיבות אלה, לא ניתן לבטל את ההרשעה ולוותר עליה, דבר אשר יעביר מסר שגוי לפורעי חוק, כי התקפה שלוחת רסן על שוטרים ונציגי חוק לא נתפסת בחומרה ע"י בתי המשפט. הנסיבות מחייבות הטבעת חותם פלילי על מעשים כגון אלה.

מכאן לקביעת מתחם העונש ההולם.

מעשי הנאשמת פגעו כאמור בשלומם של השוטרים, כבודם ובשלטון החוק, מידת הפגיעה בערכים עלה היא בינונית-גבוהה.

מנעד הענישה הנוהג בעבירות מסוג זה רחב והוא כולל גם עונשי מאסר ממושכים (ראו למשל: ע"פ (חיפה) 19786-12-10 **רחמימוב נגד מדינת ישראל** (2011), בית המשפט השלום הטיל 18 ח' מאסר בפועל והפעיל מע"ת בן 10 חודשים במצטבר. בית המשפט המחוזי דכאן, הרכב בראשות כב' הנשיא דאז יוסף אלרון, דחה את הערעור, תוך שעמד על חומרת האירוע וציין כי **"אין בית המשפט רואה בקללות איומים ונשיכה פיזית כתקיפה "פחותה" וקלת ערך"**.

כמו כן, ניתן לראות כי במקרים אחרים, הוטלו על נאשמים מאסרים בפועל של מספר חודשים שיכול שירוצו בעבודות שירות וכן עונשים צופים פני עתיד, והכל כתלות בנסיבות המקרה.

כן למשל, ברע"פ 8748/10 **נמירי נגד מדינת ישראל** (7.12.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בכך שפתח את דלת הרכב בעוצמה על רגלו של השוטר והטיח אגרופים באחר וכן בשורת עבירות נוספות. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 7641/14 **גהאן אלטורי נ' מדינת ישראל** (30.11.14), נאשמת הורשעה לאחר שמיעת הוכחות בעבירת של העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר ואיומים. הנאשמת הטיחה קללות ואיומים בשוטר שרשם דו"ח תנועה, וסירבה להזדהות בפניו. התנגדה לעיכובה, חבטה בלחיו של השוטר, שרטה אותו וירקה בפניו, היכתה באגרופה בכתפו של שוטר נוסף וירקה לעברו. נדונה ל- 30 ימי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. הערעור בבית המשפט

המחוזי ובבית המשפט העליון נדחה.

רע"פ 4592/14 **סרגייב רוטמן נגד מדינת ישראל** (25.8.14), הנאשמת הורשעה בעבירות הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר. הנאשמת יצאה ממסיבה בעקבות הגעת שוטרים לעניין הקמת רעש. הנאשמת השתוללה, הניפה ידיה, ירקה על השוטרת, קיללה אותה, משכה בשיערה ואף סטרה לה. הנאשמת נדונה ל-4 חודשי מאסר על תנאי (ונדחתה בקשתה להימנע מהרשעה, על אף המלצת שירות המבחן), של"צ, צו מבחן וענישה נלווית. ערעורים למחוזי דכאן ועליון נדחו.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 33867-10-13 **נשיא נגד מדינת ישראל** (11.12.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, בכך שבתגובה לסירוב השוטרים לאפשר לו כניסה למתחם הבמה באירוע שהתקיים באילת, דיבר בגסות לשוטרים, תקף אותם באגרופים ובעיטות, נשך ונגח בראשו של שוטר. הנאשם נידון ל-3.5 חודשי עבודות שירות.

נסיבות ביצוע העבירות מפורטות בהרחבה בעובדות כתב האישום בו הודתה הנאשמת, ממנו עולה, כי הנאשמת פתחה ותקפה את השוטרת, רק משום שהאחרונה ביקשה ממנה להזדהות, והבהירה לה, כי ללא אמצעי זיהוי, תאלץ לעכבה לתחנת המשטרה, כחוק.

הנאשמת אף לא נרתעה ופגעה גם בפקח. תגבורת שהגיעה למקום אף היא לא ציננה את תעוזתה הרבה של הנאשמת. פרץ האלימות שלה נמשך, והיא תקפה את אחד השוטרים המסייעים.

מדובר בשלוש עבירות בתוך אירוע אחד ויש לקחת אף זאת בחשבון בעת גזירת העונש הכולל על מכלול מעשיה של הנאשמת.

תוצאות התקיפה הסבו נזק לשוטרים המעורבים כמפורט בסעיף 7 לכתב האישום.

מתחם העונש נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל של 12 חודשים, מאסר מותנה וקנס.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, יש לקחת בחשבון לקולא את מכלול נסיבותיה האישיות של הנאשמת כמפורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן ובכלל זה את ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי; העדר עבר פלילי; העובדה שמדובר באירוע משנת 2016; הבעת החרטה של הנאשמת וטענתה כי התנהלות אלימה זו אינה מאפיינת אותה לצד העדר הסתבכות דומה ודברי שירות המבחן בהקשר דברים זה.

בהינתן מכלול השיקולים, ובעיקר העדר עבר פלילי והסתבכות נוספת מאז האירוע, ומתוך התחשבות בנסיבותיה האישיות של הנאשמת, שלעת הזאת הינה אם לשניים ביניהם רך נולד, ימוקם עונשה בתחתית מתחם העונש ההולם לצד עונש מאסר מרתיע שימחיש עבודה את המחירים שהיא עלולה לשלם באם חלילה תמעד שוב בעבירות דומות.

אשר על כן אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור בתוך תקופה זו עבירה בה הורשעה וכל עבירת אלימות מסוג פשע לרבות איומים.

קנס בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים. פיגור יעמיד את הקנס לפירעון מיידי ויפעיל את צו המאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ט"ז אייר תש"פ, 10 מאי 2020, במעמד הצדדים.